

**Opinia o ustawie o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa
(druk nr 116)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, z 2006 r. Nr 221, poz. 1615 oraz z 2007 r. Nr 47, poz. 318 i Nr 115, poz. 792) stanowi wykonanie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2007 (sygn. akt P 45/06), stwierdzającego niezgodność jej art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w części, w jakiej zawiera słowo "obowiązkowo".

Brzmienie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa rozszerza katalog uprawnionych do zasiłku opiekuńczego, zaliczając do nich nie tylko osoby objęte ubezpieczeniem chorobowym obowiązkowo, jak w dotychczasowym stanie prawnym, lecz także osoby objęte ubezpieczeniem chorobowym dobrowolnie. Likwiduje to, zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny, zróżnicowanie w zakresie uprawnienia do otrzymywania zasiłku opiekuńczego, przysługującego w ramach ubezpieczenia chorobowego.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy stanowił senacką inicjatywę ustawodawczą podjętą w celu wykonania obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2007 (sygn. akt P 45/06). Sejmowa Komisja Polityki Społecznej i Rodziny rozszerzyła przedłożenie senackie o uregulowanie zmieniające także art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i

macierzyństwa, co jest uzupełnieniem w zakresie dotyczącym ustalania podstawy zasiłku opiekuńczego w stosunku do osób objętych rozszerzonym w nowelizacji katalogiem uprawnionych. W toku prac legislacyjnych drugim czytaniu w Sejmie nie wprowadzono zmian do przyjętego przez Komisję projektu ustawy.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Bożena Langner
Główny legislator